

**СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:**

◆ ЗЕМЛЯК, ЯКОМУ ПІДКОРИВСЯ
КОСМОС

Стор. 2

◆ ВИПЛАТИ НА ПОХОВАННЯ:
ЗМІНЕНО ПОРЯДОК

Стор. 7

Білоцерківська міська районна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 31–32 (13936-13937), 16 КВІТНЯ 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Небо Миколи Осики

Він народився в козацькому степовому краї, на Дніпропетровщині, сім десятиліть тому 15 квітня. Народився поцілованим Богом, відразу отримавши особливий дар бачити цей білий світ очима людини-творця. Чи зробив його цей щедрий подарунок щасливим? Був би Микола Іванович поруч, можна було б запитати. А відтак, знов і знов гортаючи його книжки й газетні тексти, повертаючись подумки у відверті з ним розмови, згадуючи його, беру на себе сміливість стверджувати: так. Бо що означає той особливий дар? Бути потрібним, бути любимим, зрештою – бути вільним від обивательських тенет, підживлюючись від космосу натхнення, від висоти, краси і сили слова. Переконана: дуже багато людей, які перетнулися з ним у житті, досі вдячні долі за таку зустріч.

Цей солідний ювілей нашого колеги – читачі знають, що Микола Осика працював у «Громадській думці», і ті роки можна впевнено назвати чи не найуспішнішими в біографії газети – досить печальний. У листопаді ми попрощалися з його земним ангелом, дружиною, світлої пам'яті Любов'ю Іванівною. Десять років було б у грудні, як вона жила без нього. Тепер його друзі продовжують жити вже і без Любові... Чогось подумалось: ми всі відчуваємо прикру відсутність любові. Стаємо все більш холодними, агресивними, якимись важкими і для інших, і для себе. Може, це ще й від того, що переживаємо втрати, «вилікуватися» від яких майже неможливо. Микола Іванович і Любов Іванівна – якраз із таких втрат.

Близькі знають: попри величезну кількість друзів, попри визнаний талант письменника, журналіста, фотохудожника, були в житті Миколи Осики дуже сумні події та спогади, пов'язані здебільшого з дитинством. Він про них ніколи не писав. Усі його твори, особливо ті, що увійшли до посмертної книжки «Життя краплини», сповнені тільки світлим, хай і ностальгічно забарвленим, почуттів. Хіба що наприкінці свого земного шляху отой глухий дитячий біль разом із печальним передчуттям озвалися в ньому, й з'явилася на світ одна із найзворушливіших його новел «Миттєвостей щасливого надто мало», яку ми передрукуємо в сьогоднішньому числі «Громадської думки» на восьмій сторінці. Та, думається,

в долі Миколи Осики спрацював класичний закон: разом із поцілунками Господь роздає й удари. Очевидно, не зростає талант у цілком «теплих» умовах.

А писав він з дитинства. Легко, впевнено, цікаво. Ще малим заробляв своїм хистом немалі на той час гонорари... Та гроші, і так було завжди, не входили в перелік його цінностей. Він легко прощався з ними: обов'язково знаходився той, кому щиро допомагав і словом, і фізично, і копією. Його багатством був розкішний творчий доробок. Частина з нього ми прочитали: щось друкувалося в газетах (і не тільки в місцевих), окремими книжками вийшли «Де пахне м'ята, квітнуть чорнобривці» та його унікальні «Мініатюри». Третью, «Життя краплини», він уже не побачив. Якби не вирок, що його вигосила хвороба занадто рано, Микола Іванович написав би ще не просто багато (псевдодосягнень терпіти не міг, а над славолюбними графоманами відверто насміхався), він написав би по-осиківськи прискіпливо, правдиво, місцями дошкульно і нищівно. Погодьтеся: особливості сьогодення українського загалом і білоцерківського зокрема варті такого висвітлення. ...А втім, знаючи його ліричну душу, можна було б розраховувати на щирі поблажливість: володів неймовірною шляхетністю стосовно слабших. Та й просто любив людей. Умів співчувати, ненав'язливо підказати, порадити, пожаліти, був по-справжньому великодушним – невидимі іншим

крила, завдяки яким обрані можуть піднятися над суєтою життя, дарують багато прекрасних чеснот.

Микола Осика постійно мешкав у Білій Церкві з 1969 року. Неодноразово він зізнавався їй в любові. Але, мабуть, назавжди залишився дитиною землі, де з'єднуються степ і небо. У нього є одна невеличка, але дуже потужна новела, що так і називається – «Степ і небо». А в ній – такі слова: «Усе життя ми намагаємося збагнути ваговиту мудрість чорноземного степу та високу мудрість неба. Це вдається не кожному... Але кожний степовик до скону носить у собі ті найвеличніші картини. Забувається все суєтне, скороминуче. Поступово провалюються в забуття цілі роки життя. Навіки ж у душі залишається найцінніше, найдорожче – те, звідки й почалася наша пам'ять: неозорий степ з туманними виднокраями і горде, високе небо над ним...» Щоб краще пізнати автора, а може, й самих себе, читаймо і перечитаймо його твори. Це буде найліпший подарунок, який змогли б ми подарувати собі до його 70-ліття. Осика був би щасливий!

Валентина ХРАБУСТ

22 квітня – Всесвітній день Землі. Це свято чистої води, землі й повітря, яке має на меті об'єднати людей для захисту навколишнього природного середовища, привернути увагу до екологічних проблем нашої планети.

«Ця планета – спільний дім для всього живого!»

Вихованці гуртка «Екологічна журналістика» Центру еколого-натуралістичної творчості БМР протягом навчального року займаються вивченням багатьох питань екологічної сфери. У рамках гурткового проекту «ЕКОкалендар» діти дізнаються про особливі дні, що вплинули на розвиток цивілізації. Адже історія планети Земля – це не лише історія воєн, але й відкриттів, важливих природоохоронних рішень тощо.

Хто як не спеціаліст достеменно зможе розповісти про День Землі та його значення? Тож було вирішено поговорити на цю тему з директором ЦЕНТ Катериною Гармаш. Враховуючи реалії – дистанційно: вихованка гуртка журналістики Анастасія Музиченко підготувала кілька цікавих, актуальних питань, на які відповідала директор Центру.

– Катерино Андріївно, як Ви розцінюєте такий визначний день, як День Землі?

– День Землі я вважаю святом для кожного з нас. Адже Земля – наш спільний дім. Єдиний, що ми маємо! І при цьому – він не тільки наш, а й тварин, комах, пташок, риб, рослин тощо. Навіть шкода, що є тільки один такий день, коли людям потрібно нагадувати про важливість збереження нашого дому. Особливо відповідально ставитися до природних ресурсів, не спалювати суху траву, листя, донести сміття до смітника після себе та обов'язково проводити роз'яснювальну роботу з іншими. Якщо кожен усвідомить важливість утримувати наш рідний будинок у чистоті й порядку, любити його і піклуватися про нього, тоді планета подарує нам чисте повітря, чисту воду і родючі землі. А це так важливо й актуально сьогодні для нас, підростаючого покоління, та майбутнього.

– Чим для Вас є екологічний спосіб

життя, що спонукало Вас особисто прагнути цього? Ваші рецепти ЕКОжиття?

– Як написав Антуан де Сент-Екзюпері у своєму творі «Маленький Принц», є таке важливе правило: встав уранці, мився, привів себе в порядок, а тоді відразу приведи до ладу свою планету.

Особисто для мене екологічний спосіб життя – це економно витрачати ресурси (воду, електроенергію, тепло), брати участь у волонтерських акціях, не продукувати сміття.

У 2011 році я познайомилася з чудовою командою ГО «Зробимо Україну Чистою», яка надихнула мене стати координатором великого прибирання на Білоцерківщині. До того приєдналося багато дітей, молоді, дорослих. Але мене вразили масштаби зібраного! Ось тоді я почала активно вивчати тему сортування сміття, знайомитися з екоактивістами, які заряджають своїм світосприйняттям та любов'ю до навколишнього середовища.

Продовження на стор. 2

Якщо вам потрібна психологічна підтримка

Проблема домашнього насильства не нова для нашого суспільства, але сукупність додаткових факторів (різка зміна звичного ритму життя з тривалою самоізоляцією та дефіцитом спілкування, постійний страх захворіти, втратити засоби до існування в період карантинних обмежень) максимально загострили ситуацію. Крім цього, дистанційне навчання та віддалений режим роботи для багатьох не лише створили матеріально-технічні незручності, а й спровокували надмірне психоемоційне напруження і, як наслідок, значне підвищення конфліктності в родині.

Враховуючи це, Білоцерківський міський центр соціальних служб пропонує максимально швидкий та доступний спосіб отримати професійну психологічну підтримку в ситуації домашнього насильства, просто зробивши телефонний дзвінок за номером 0-800-501-686. Телефон працює з 8.00 до 17.00 від понеділка до четверга та з 8.00 до 15.45 у п'ятницю. Консультації конфіденційні. Дзвінок безкоштовні з усіх телефонів.

Телефон психологічної підтримки запрацював у Білій Церкві з листопада минулого року. Основна мета такого започаткування – вчасно надати професійну емоційну підтримку тим, хто потерпає від домашнього насильства, від першого кроку в подоланні проблеми, мотивуючи до більш рішучих дій у захисті власної безпеки та гідності.

Білоцерківський міський центр соціальних служб

Телефон психологічної підтримки для потерпілих від домашнього насильства

0-800-501-686

Конфіденційно. Професійно. Безкоштовно з усіх телефонів
Понеділок - четвер з 8:00 по 17:00
п'ятниця з 8:00 по 16:00

Кожна проблема має вирішення

«Батьківщина» розпочинає організацію всеукраїнського референдуму

Українці матимуть змогу висловитися, чи погоджуються вони продавати сільськогосподарську землю та всю стратегічну власність держави; чи підтримують легалізацію грального бізнесу та марихуани; чи схвалюють рішення, щоб газ вітчизняного видобутку з 30-відсотковою рентабельністю постачався українцям для побутових потреб і бюджетній сфері. Про це під час пресконференції заявила голова партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко.

початок проведення референдуму з 5-ти питань. Потім ініціативна група звертається до ЦВК, яка протягом 10 днів перевіряє законність зборів ініціативної групи.

«Якщо ЦВК захоче загальмувати проведення референдуму, у неї є факультативне право, у разі сумніву щодо конституційності питань, передати їх Президенту на затвердження. Прекрасна норма закону! Тобто над людьми стоять Президент і буде дозволяти або не дозволяти їм провести референдум. Так ми побачимо, наскільки щирими були твердження Президента про народовладдя», – зауважила лідер «Батьківщини».

«Якщо ми проведемо референдум із цих п'яти питань, то відновимо справедливість. Ми зупинимо розпродаж сільськогосподарської землі та нашої стратегічної власності, повернемо право використовувати на свої потреби український газ за ціною, втричі нижчою, ніж є сьогодні. Ми точно накладемо мораторій на азартні ігри та легалізацію марихуани. Коли український народ скаже «ні», Президент буде змушений визнати помилковість свого курсу», – переконана Юлія Тимошенко.

Незважаючи на те, що ухвалення закону про народовладдя затяглося аж на півтора року, а прописані процедури проведення народного волевиявлення ускладнені та забюрократизовані, команда «Батьківщини» стає пліч-о-пліч з народом, щоб допомогти висловити свою волю.

«Щоб провести референдум із названих п'яти питань, ми, по суті, проведемо 5 паралельних референдумів. Наша команда на базі чинного законодавства вже розробила план-графік проведення референдуму», – повідомила голова партії.

Відповідно до цього плану-графіку, збирається ініціативна група й організовує збори учасників, після чого оголошується

референдум. Коли ЦВК затвердить спеціальні листи для збору підписів, розпочинається збір 3 мільйонів підписів по всій країні за 90 днів. Коли їх буде зібрано, вони передаються ЦВК, яка за 15 днів має їх перевірити і затвердити рішення про проведення референдуму. Тоді його передають Президенту, і він видає указ про проведення всенародного референдуму за народною ініціативою. На агітаційну кампанію дається 60 днів, і вже після неї оголошується день голосування, проводиться референдум.

«Безумовно, процедура надзвичайно ускладнена, і самотужки українці не зможуть ініціювати волевиявлення, але наша команда буде поряд. Ми маємо шанс відновити справедливість, використати національні ресурси на благо українців і зробити Україну знову великою, самою щасливою європейською країною», – запевнила Юлія Тимошенко.

Ольга ІВАНЕНКО

«Ця планета – спільний дім для всього живого!»

...Рецепти? Чистити історію, видаляти непотрібні файли, а значить – вимикати світло в приміщенні та встановлювати енергозберігаючі лампи, не продукувати сміття, купувати товари без упаковки або в свою тару. Берегти та любити природу.

– Найбільш складні екопроблеми людства?

– Не шукати планету «Х», а тут і зараз берегти Землю. Адже всім відомо, що ми вже живемо у борг – перед майбутніми поколіннями.

– Яка, на Вашу думку, найактуальніша екологічна проблема Білої Церкви на даний момент?

– Я бачу такі: спалювання листя, сухоостою, чагарників; залишене сміття після себе біля водойм, у лісі тощо.

– Які проекти реалізуються в ЦЕНТ? Чим особливо пишається як керівник закладу?

– По-перше, пишаюся своїм колективом, який дуже працелюбний, творчий, креативний. Може в

будь-який час перезавантажитися і працювати на якість за різних обставин. Ми втілюємо в життя такі проекти: «СортуйКо», «Паростки України», «Юний дослідник», «Клумба – лаунж зона», «Озеленення прибудинкової території».

Пишаюся, що з 2018 року започаткований міський, а тепер (маю надію!) територіальний екологічний форум для школярів закладів освіти Білоцерківщини – за підтримки управління освіти і науки (начальник Ю.Ф. Петрик).

Пишаюся співпрацею нашого закладу з управлінням благоустрою та екології департаменту ЖКГ БМР, правлінням ПрАТ «КАТП-1028», Львівським та Северодонецьким міськими центрами еколого-натуралістичної творчості, Міжнародним молодіжним рухом «School recycling world». У рамках співпраці ми беремо участь у Всеукраїнському конкурсі «Кліматичні краплі», міських марафонах, акціях, про-

ектах, наприклад – «Екогерой», «Екопікнік», «Будь еко разом з нами», «Місто-парк Біла Церква», «Підрахунок безпритульних тварин в м. Біла Церква», «Чисті береги», «ТВОЄ МАЙБУТНЄ В АГРО» тощо.

– Чи реально підліткам втілити свої ідеї щодо екології в Білій Церкві, і куди їм звертатися за допомогою та підтримкою?

– Звісно, реально. Ми запрошуємо на безкоштовне навчання у гуртки. Зокрема, плануємо створити екологічний парламент для молоді з наступного навчального року! Тут можна буде проявити всі свої лідерські навички, отримати нові знання, знайти друзів за інтересами, навчитися створювати проекти, брати участь в екологічних заходах, спілкуватися з екоактивістами з усієї України та відкривати для себе професії природничого спрямування.

Модератор розмови – **Наталія Вереснева**

З Узина – до космічних зірок

ПАВЛО РОМАНОВИЧ ПОПОВИЧ (народився 5 жовтня 1930 року в Узині Білоцерківського району, помер 29 вересня 2009-го в Гурзуфі, у Криму) – перший космонавт-українець, генерал-майор авіації, кандидат технічних наук. Двічі Герой Радянського Союзу, депутат Верховної Ради УРСР 6–11-го скликань Радянського Союзу.

За заслуги в освоєнні космічного простору П.Р. Попович удостоєний Золотої медалі ім. К.Е. Ціолковського. Йому присвоєно звання Героя Праці Соціалістичної Республіки В'єтнам. Нагороджений 2 орденами Леніна, орденом

Л. Каденюк та П. Попович

...Після війни майбутній космонавт навчався в школі, працюючи кочегаром на заводі. Потім вступив до ремісничого училища в Білій Церкві, де здобув професію столяра. Вже навчаючись у Магнітогорському індустріальному технікумі, займався у місцевому аероклубі. Згодом закінчив Качинське військово-авіаційне училище льотчиків, а пізніше – Військово-повітряну інженерну академію імені М.Є. Жуковського в Москві.

12–15 серпня 1962 року Павло Попович здійснив на космічному кораблі «Восток-4» перший у світі груповий політ двох пілотованих кораблів спільно з Андріаном Ніколаєвим, який пілотував космічний корабель «Восток-3». Попович проводив орієнтацію корабля в просторі за допомогою системи ручного управління. Тоді на прохання Сергія Корольова наш Павло Романович заспівав «Дивлюсь я на небо та й думку гадаю», яка стала першою піснею, виконаною в космосі. За успішне здійснення першого у світі групового космічного польоту і проявлені при цьому мужність і героїзм Попович отримав звання Героя

корабля «Союз-14» (спільно з бортінженером Ю.П. Артюхіним). 5 липня «Союз-14» провів стиковку з науковою станцією «Салют-3», що перебувала на орбіті з 25 червня 1974 р. Сумісний політ космічного комплексу «Салют-3» – «Союз-14» продовжувався 15 діб. За час польоту космонавти досліджували геолого-морфологічні об'єкти земної поверхні, атмосферні утворення і явища, фізичні характеристики космічного простору, провели медико-біологічні дослідження з вивчення впливу чинників космічного польоту на організм людини і визначення раціональних режимів роботи на борту станції. За цей політ на орбітальній станції «Салют-3» і космічному кораблі «Союз-14» Павлу Поповичу повторно присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

До вересня 2009 року Павло Романович працював головою ради директорів Всеросійського інституту сільськогосподарських аерофотогеодезичних досліджень. Помер вночі у власній квартирі в Гурзуфі від інсульту, похований у Москві, на Троєкурівському кладовищі.

У 2011 році в Парку культури і відпочинку ім. Т. Шевченка встановлено пам'ятний знак «Україна – космічна держава».

Червоної Зірки і медалями, а також іноземними орденами. Став Почесним громадянином Білої Церкви, Полтави, Запоріжжя, Василькова.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 2011 року ім'я П.Р. Поповича присвоєно училищу, де діє музей космонавтики. Є в нашому місті й вулиця Павла Поповича.

◆ Музей космонавтики ім. П. Р. Поповича було засновано 1977 року на базі професійно-технічного училища №5, в якому свого часу навчався наш славний земляк. А 5 жовтня 2015 року в училищі відбулося відкриття нового майданчика музею, яке стало можливим завдяки зусиллям учнівського та педагогічного колективів, батьків, меценатів.

◆ В експозиції музею налічується багато експонатів, що висвітлюють життєвий та професійний шлях Павла Поповича. Тут зберігаються грамоти, сувеніри, їжа, макети, подарунки, книги, речові пам'ятки. Серед них – предмети одягу та повсякденного вжитку.

Білоцерківська громада залишається у «червоній» зоні

Виконавчий комітет Білоцерківської міської ради проінформував, що, відповідно до протоколу Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій №12, який був затверджений 22 березня, Київська область, зокрема Білоцерківська міська територіальна громада, віднесена до «червоної» рівня епідемічної небезпеки. У зв'язку з цим у межах нашої громади продовжують діяти заходи, передбачені для цього рівня загрози.

Рішення щодо скасування «червоної» зони Державна комісія з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій ухвалить у разі, якщо в межах гранично допустимих будуть показники завантаженості ліжок у медичних закладах, передбачених для лікування хворих, кількість тестувань, госпіта-

лізованих пацієнтів тощо. Тобто поліпшаться показники, передбачені пунктом 3.3. Постанови Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2020 р. №1236 «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» (зі змінами).

Поки що, відповідно до показників МОЗ, Київщина продовжує перебувати у «червоній» зоні епідемічної небезпеки.

Найніжніші, найтепліші слова привітань адресую з нагоди 85-річного ювілею щедрій душею, ніжній серцем дорогій ТЕТЯНІ ДАНИЛІВНІ ТРОЦЬКІЙ!

Нехай волошками цвітуть літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань,
Щоб доля дарувала тільки щастя,
Ні грама бід, ні крапельки страждань.
Життя хай квітне, мов вишневий сад,
І кожен день усміхнено радіє,
А доля подарує зорепад
Здоров'я, миру, успіхів, надії.

З повагою – Любов Петрівна Чумаченко

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у квітні:

О.М. Останіна, О.І. Гнатенко, З.О. Конвасер, Б.І. Яблов, Л.П. Горобець, В.П. Костина, Н.А. Белокоць, М.А. Рязанова, В.С. Кутний, А.В. Воробей, С.Я. Ющенко, А.Я. Шваєнко, М.О. Титиренко, В.М. Ракочна, І.К. Нікітін, Л.В. Батракова, Н.П. Волотовська, П.В. Власік, В.Ф. Данілова, Г.Д. Кучерова.

Хай люблять вас рідні, шанують вас люди,
Хай щедрим на сонце ваш день кожен буде.
Здоров'я постійно із вами хай дружить,
Бувайте щоденно здорові та дужі.

З повагою – Б.М. Бомко, голова міської ради ОВУ

ЗАЯВА ПРО НАСЛІДКИ

Замовник планує виконати реконструкцію в дві черги існуючого торгово-розважального центру з надбудовою та добудовою торгових приміщень, розташованого на земельній ділянці по вул. Ярослава Мудрого, 40, в м. Біла Церква Київської області.

Проектними рішеннями передбачається:

– Перша черга – реконструкція існуючої будівлі торгового центру з забезпеченням достатніх площ для функціонування та розвитку об'єкта одночасною пропускною здатністю 1060 відвідувачів. В склад ТРЦ входить власний існуючий відкритий паркінг, розрахований на 125 м/м.

– Друга черга – будівництво нового 10-поверхового паркінгу, розрахованого на 250 м/м на території ТРЦ, та будівництво нового 8-поверхового паркінгу, розрахованого на 216 м/м на сусідній ділянці.

Для експлуатації проектного торгово-розважального центру необхідно залучення ресурсів:

1) Земельних: земельна ділянка площею 1,6007 га, в т. ч. 7760,300 м² – площа забудови під ТРЦ та 760,0 м² – площа забудови паркінгу.

2) Енергетичних: 372,700 кВт теплової енергії та 629,0 тис. кВт*год/рік електроенергії від міських інженерних мереж; 76,90 л/год дизельного палива для ДГЕ.

3) Водних: 1,200 тис. м³/рік води питної якості з міських систем господарського водопостачання для забезпечення господарських та виробничих потреб споживачів.

4) Трудових: 162 особи новоствореного персоналу та 1085 осіб існуючого персоналу ТРЦ.

Під час експлуатації проектного торгово-розважального центру будуть утворюватися:

1) Відходи

243,911 т/рік твердих побутових відходів від

життєдіяльності персоналу та відвідувачів, експлуатації торгових площ, закладів харчування, а також 0,525 т/рік дрібних виробничих відходів (відпрацьовані лампи систем освітлення та відходи очистки стічних вод). Всі утворені відходи будуть сортуватися з метою вилучення вторинної сировини (папір, скло, пластик) та вивозитись на складування на полігон ТПВ згідно з угодою з комунальним підприємством або передаватись на відповідні підприємства в якості вторинної сировини або на утилізацію.

2) Стоки

Каналізаційні господарстві стоки відводяться самопливним колектором в існуючий міський загальносплавний каналізаційний колектор в кількості 4,90 м³/добу. У виробничих приміщеннях торгового центру для стоків, які містять жир, на мережах виробничої каналізації (під технологічними мийками) проектом передбачено встановлення сепараторів жиру. Стоки від паркінгу проходять попереднє очищення від нафтопродуктів в нафтовловлювачах-сепараторах нафтопродуктів. Відведення дощових і талих вод з покрівлі будови та надбудови в кількості 95,0 л/с здійснюється за допомогою водостічних воронок та проектованої мережі внутрішніх водостоків. Відведення дощових вод з під'їзних автошляхів та відкритих автопарковок здійснюється за допомогою системи водостічних лотків у загальносплавну каналізаційну мережу з попереднім очищенням у нафтовловлювачах-сепараторах нафтопродуктів.

3) Викиди забруднюючих речовин в атмосферу

Викиди забруднюючих речовин в атмосферу зі стаціонарних організованих джерел: отворів вентиляційних витяжок з приміщень паркінгу та вихлопної труби дизель-генераторної електростанції резервного живлення. Викиди з проектованих джерел міститимуть 1,3427 т/рік (3,5937 г/с) забруднюючих речовин: оксиди азоту (в пе-

рерахунку на діоксид азоту), оксид вуглецю, тверді суспендовані частинки, недиференційовані за складом (сажа), діоксид сірки (сірчаный ангідрид), бенз(а)пірен; акролеїн, формальдегід та парникові гази (діоксид вуглецю, метан).

Результати програмного розрахунку розсіювання показали, що максимальні приземні концентрації забруднюючих речовин, що містяться у викидах від проектованих джерел ТРЦ, із урахуванням існуючого фонового забруднення атмосфери, не перевищують нормативних вимог – тобто величину ГДК (гранично допустима концентрація для нас. пунктів) в усіх розрахункових точках ділянки, прийнятої для розрахунку розсіювання. Відповідно, негативний вплив на атмосферне повітря від здійснення викидів забруднюючих речовин буде відсутній. Рівень забруднення атмосферного повітря оцінюється як «допустимий», ступінь безпечності – «безпечний». Можливість виникнення ризиків негативного впливу на соціальне середовище та здоров'я населення – відсутня. Тобто можливість реалізації планової діяльності оцінюється як «прийнятна».

Негативного впливу на повітряне та водне середовище, ґрунти, геологічне середовище, рослинний та тваринний світ, заповідні об'єкти, на клімат та мікроклімат, навколишнє техногенне та соціальне середовища під час експлуатації проектного об'єкта не передбачається.

Участь громадськості: з питаннями та пропозиціями звертатись протягом 30 днів від дати оголошення заяви про наслідки в ЗМІ в органи місцевого самоврядування.

Замовник: Глиняний Л.П., Діденко О.М., Кушнір В.Б., Кушнір С.П., Лагода Т.Г., Тереховська Л.П., Трушенко Т.В., Шалабай Л.П., Яринко В.М.

Виконавець ОВНС: ТОВ «ГАЛИЧ ЕКО ГРУП».

ЗАЯВА ПРО ЕКОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ ДІЯЛЬНОСТІ

«Будівництво ПС 110/10 кВ, с. Озерна, Білоцерківський район Київської області»

Метою ОВНС є визначення доцільності планованої діяльності і обґрунтування економічних, технічних, організаційних, державно-правових та інших заходів по забезпеченню безпеки НС.

Матеріали ОВНС розроблялися згідно з ДБН А.2.2-1-2003 на підставі інженерно-екологічних, санітарно-гігієнічних, інженерно-технічних вишукувань і досліджень на базі сучасних методик і технічних засобів. Вихідними даними для виконання ОВНС слугували наявні фондові дані, що характеризують стан НС на досліджуваній території, дані моніторингу, результати інженерно-технічних і інших вишукувань минулих років, картографічні матеріали та інша наявна інформація.

Проектні рішення прийняті відповідно до Завдання на проектування.

Будівництво ПС 110/10 кВ виконується у межах відведеної території.

Будівництво здійснюється силами і засобами генпідрядника, який буде визначатися за результатами тендера.

Перелік найзначніших впливів на стан НС:

Під час будівництва:

- Утворення будівельних відходів.
- Викиди забруднюючих речовин від двигунів внутрішнього згорання від автотранспорту.
- Технологічні процеси проведення зварювальних робіт.
- Очікуваний шум будівельної техніки.
- Утворення відходів будівельного виробництва (3 класу небезпеки: Матеріали обтиральні зіпсовані, відпрацьовані чи забруднені (промашене ганчір'я) (730.3.1.06), Відходи, одержані у процесах зварювання (2820.2.1.20); та 4 класу небезпеки: відходи змішані будівництва (4510.2.9.09); Гравій, щебінь, пісок (4510.1.1.01); ґрунт війнятий (4510.2.9.01); Конструкції залізобетонні та металеві (4510.2.9.06)).

- Побутові відходи (4 клас небезпеки).

Під час експлуатації:

- Через відсутність високочутливих до антропогенного навантаження видів тварин і рослин кардинальних змін у екосистемі регіону не передбачається.
- Шум від силових трансформаторів

- Утворення наступних видів відходів – клас небезпеки 3: Масло трансформаторне відпрацьоване (4010.2.9.02); Матеріали обтиральні зіпсовані, відпрацьовані чи забруднені (промашене ганчір'я) (7730.3.1.06), та клас небезпеки 4: Відходи комунальні (міські) змішані, у т. ч. сміття з урн (7720.3.1.01); Шлам септика (7720.3.1.02); Обладнання електронне загального призначення зіпсоване, відпрацьоване чи неремонтопридатне (відпрацьовані світлодіодні лампи) (7740.3.1.04).

Рівень шуму від силових трансформаторів складає 23,5 дБА. Рівень шуму від будівельної техніки складає 32,56 дБА. Згідно проведених розрахунків рівні шуму не перевищують допустимий рівень звукового тиску – 55 дБА.

Відходи 3 класу небезпеки зберігаються у герметичній тарі, що забезпечує локалізоване зберігання, дозволяє виконувати вантажно-розвантажувальні та транспортні роботи, з обов'язковим дотриманням пожежної безпеки, що виключає розповсюдження у навколишньому середовищі шкідливих речовин та в подальшому передається спеціалізованим організаціям (згідно укладеного договору на вивіз), які мають ліцензію на здійснення операції у сфері поводження з небезпечними відходами.

Відходи 4 класу небезпеки повинні розміщуватися у спеціально облаштованих місцях з огорожею і твердим покриттям, що дозволяє виконувати їх вантажно-розвантажувальні та транспортні роботи, з обов'язковим дотриманням пожежної безпеки, що виключає розповсюдження у навколишньому середовищі шкідливих речовин та в подальшому передається спеціалізованим організаціям (згідно укладеного договору на вивіз).

Будівельні відходи 4 класу можуть бути об'єднані з побутовими відходами в місцях захоронення останніх або використовуватися як ізолюючий матеріал для різних планувальних робіт при плануванні території.

Спалювати та закопувати відходи забороняється.

Вплив на стан навколишнього середовища

Вплив проектного об'єкта на атмосферне повітря – екологічно допустимий.

Шумовий вплив здійснюється тимчасово під час проведення будівельних робіт. При експлуатації шумовий вплив у нормативних доступних межах.

При проведенні будівельних робіт необхідні та достатні стандартні заходи захисту персоналу від ЕМП.

Вплив на водне та геологічне середовище – екологічно допустимий.

Технологічні процеси будівництва мають розбіжність в часі, комплекси будівельно-монтажних робіт не поєднуються між собою, а послідовно змінюють одне одного (період виконання робіт складає 8 місяців), викиди в атмосферне повітря не організовані, не постійні в часі та мають короткочасний вплив на навколишнє середовище, проведенням розрахунку розсіювання можна знехтувати. Найближча житлова забудова до об'єкта проектування знаходиться на відстані 250 м.

Основним заходом щодо збереження ґрунтового покриву в зоні впливу будівництва є зрізування та збереження родючого шару із подальшим використанням для благоустрою території.

Впливу на навколишнє соціальне середовище немає, так як функціонування не погіршить:

- стану навколишнього середовища;
- умов життя населення;
- стану здоров'я населення.

Будівництво виконується в межах відведеного майданчика поза сільськогосподарськими та житлово-цивільними об'єктами, тому вплив планової діяльності на навколишнє техногенне середовище не буде.

Даний проект на історико-культурне середовище безпосередньо не впливає.

Перелік залишкових впливів

При виконанні природоохоронних заходів та санітарних норм шкідливий вплив на навколишнє середовище під час будівництва повністю компенсується по його завершенні та практично відсутній при експлуатації об'єкта.

Екологічний ризик при будівництві та експлуатації запроектованих об'єктів відсутній.

Зобов'язання замовника:

Замовник зобов'язується в подальшому виконувати всі передбачені проектом природоохоронні заходи відповідно до норм і правил охорони навколишнього середовища і вимог екологічної безпеки на всіх етапах будівництва та експлуатації об'єкта.

Інформування громадськості проводилось шляхом розміщення публікації Заяви про наміри в засобах масової інформації.

Узяв розгін і вистрибом збігає мій шістдесятний рік. Попереду вже тільки сіра каламуть убогого буття, отже, набагато частіше озирнешся назад, на пройдений життєвий шляшок, шукаючи бодай у спогадах якоїсь розради.

Щасливих миттєвостей було надто мало. Починаєш розуміти, що відчуття високого, невимовного, так би мовити, безпричинного щастя відвідує нас, людей, дуже рідко і минають вони, на жаль, швидко, лише яскравими іскринками зблискують потім у пам'яті...

...Мені років сім. Я виходжу на город і бачу, як парує земля, як підсихають стежки і схили балки Крутенської. Значить, настала весна, ось-ось осідлаю велосипед, помчу з вітерцем нашими неозорими степами...

Миттєвостей щасливих надто мало...

Микола Осика

...Чотирнадцятий іде. Визирнув у вікно батьківської хати, а там шосейкою мчить вантажівка, кузов якої щертє наповнений молоденькими сосенками. Скоро Новоріччя! Відчуваєш душею, що це буде твоя остання «дитяча» ялинка, а далі – юність, початок дорослого життя, коли мимоволі доведеться позбутися чарівної казковості...

...Уже маю повних дев'ятнадцять. Крокую взимку з хутора Володимирівки, що під Білою Церквою, лісом урочища Товста. Бачу звичайні безлисті дерева, на які сиплеться сніг, наче вайлуваті білі метелики. І на душі стає так радісно, так приємно. Бо ж зимно надворі, а в душі починається буйна весна життя...

...1972-й, високосний рік. Ми щойно побралися. Моя дружинонька з найкрасивішим жіночим ім'ям – Люба – вирішила показати мені свої рідні села Пилипчу й Городище. За 20 копійок з кожного рейсовий автобус довів нас з Білої Церкви до центру Пилипчі.

Літо вже перейшло середину, прямувало до пізнього, коли повітря досхочу напоєне пахощами трав, квітів, городини, садових плодів. Сонце не пече, а ніжно та лагідно гріє, заливає рівним сяйвом усе довкруг.

Заходимо до Тетяни Пруської – бабусі моєї Люби.

– А он там, у бабиному городі, була землянка, де я народилася, – вказала дружина на мальовниче місце, неподалік скель над Россю.

Перейшли греблю, острів. Любине обличчя промениться щастям.

– Бачиш хатку крайню? Там минуло моє раннє дитинство. Як уже розповідала, я виховувалася в іншій бабусі – Степаниди Паустовської. Ми так тяжко працювали влітку, носячи на своїх плечах в'язки сухого хмизу із лісу з-за Раставиці, аби не замерзнути взимку.

Поволі прямуємо до садиби Орлянських. Господиня – тітка Ніна – є хрещеною матір'ю Люби. Затишна прохолодна влітку хата, старі, частково саморобні меблі, портрет Шевченка, рушники,

домоткані килимки.

Чарівний, таємничий вечір і оксамитова ніч серед сільської тиші, яку інколи порушує ледачкувате гавкання собак. Сон солодкий. Ми вже подружжя. Ми дві нарешті з'єднані половинки – і тілом, і душею. І над нами самими, і над старим селом, над Россю, над ланами панують спокій та благодать...

...Другий рік міліцейської служби. Я чергую в складі ПМГ (пересувної міліцейської групи). Викликів – не порухувати, хоч розірвись. Вечір і першу половину ночі працював, як-то кажуть, головою, руками й ногами, затримуючи і звозячи до міськвідділу внутрішніх справ сімейних дебоширів, вуличних хуліганів, злодіїв. Але ось

випита горілка таки позвальновала спати навіть найзавзятіших буянів. Старші товариші ревно стежили за моєю роботою: чи не з'єдзаюсь, мовляв, чи не почну дорікати, що вони сидять, а я мотаюся на виклики, оскільки ще молодий, маю набувати бойового й оперативного досвіду. Звичайно, я мовчав. І десь о другій годині ночі відповідальний черговий сказав:

– Відпустимо Миколу до молодого дружини. Він же заслужив.

Перед тим, як залишити відділ, я скористався гостинним запрошенням помічника чергового і трохи «підвечеряв».

– Візьми чергового автомобіля, он без діла стоїть, – запропонував помічник, – хай тебе підвезе.

– Дякую, але скільки ж тут іти? Через міст та й удома...

...Над Замковою горою пропливав повний місяць, визираючи з-за кошлатих хмар. Темніло громаддя костюлу Іоанна Хрестителя. Дрімали краєзнавчий музей, ресторан «Рось» і сам міст через річку. А під горою білили древніми колонами колишній Зимовий палац графів Браницьких, будинок дворянських зібрань. І ось тут мені стало неймовірно хороше: я раптом відчув себе і польським шляхтичем, і українським козаком, посполитим селянином і убогим містечковим євреєм, смиренным священником і розбійником, який «розгулював» тут ночами сотню чи й більше літ тому...

Тобто я був частиною рідної Білої Церкви, а древнє місто так само жило в мені. Я ніби знав, що відчували князь Ярослав Мудрий і гетьман Богдан Хмельницький, стоячи ось тут, над тихоплинною Россю. Я був ницим і величним водночас. Оце й усе – за всі мої майже шістдесят літ. Бували, звичайно, дрібніші миттєвості щастя (вдалі покупки, дружні посиденьки за чаркою з колегами, написання «читабельного» матеріалу для газети), але їх можна не брати до уваги, бо вони зрозумілі, пояснювані, а ті, про які розповів тількино, пояснити не можна, як до цих пір ніхто не зумів пояснити толком: що ж то воно таке – відчуття шаленого, безпричинного щастя.

До речі, якогось древнього східного правителя запитали, скільки разів за життя він був по-справжньому щасливим. Правитель відповів, що всього п'ять разів. Я, хвалити Бога, не правитель, не можновладець, але теж пережив відпущені мені миттєвості щастя, які зберігатиму в душі до останньої хвилини свого життя.

Венжик Ірина Сергіївна

Народилася у 1977 р. у Києві. Та згодом батьки переїхали в Білу Церкву. Закінчила ЗОШ-4 та столичний Слов'янський університет. Член «Заспіву» в 1991-96 рр. Лауреат обласного літературного конкурсу «Бог є любов» (1993 р.). Член НСПУ з 2002 р.

Авторка поетичних книжок «Храм Психеї», «Дорога в дощ» та «Чути скрипку й сопілку» (у співавторстві). Працює у Києві.

Я зрозуміла: чужої землі не буває,
Краплю дощу не розділить ніякий кордон.
Там, де Дажбог першосвіту стеблину плекає,
Буде ще снитися дух зачарованих грон.

Мрії одвічні тримають струнки кипариси,
Буде пустеля ховати надії й думки...
Тільки чи ж можуть любов обзначити риси,
Риси на карті – кордони держави ламкі?

Вітер тенета зі зляканих душ позриває,
Як врятувати від сумнівів мрію мою?
Хоч розумію: чужої землі не буває,
Все ж таки кожен повинен любити свою.

А чорні птахи ще кричать ночами,
А їм, як вперше, небо ще дзвенить.
Я кину все отак, як є, на зламі,
І хай воно довік не відболить.

Як височінь гострішає на злеті!
Дай, Боже, сили, з вістря не зійти,
Допоки ми ще не автопортрети
І нам не сняться втрачені світи.

Допоки все так хочеться змінити,
Допоки ще не над і не сповна.
І ще сумують неслухняні діти,
Коли в свічадах тане глибина.

КВІТНЕВА НІЧ

Чумацький шлях
над обрієм злітає,
І дивним сяйвом мружаться
слова.
Всі забобони
з себе світ скидає
І піснею-зорею
пророста.

То на найвищій ноті
обірветься,
То догорить,
як втомлена свіча...
Мов зірка діамантова,
хитнеться,
Зеленооке чарівне
дівча.

Продовження

Найромантичніші історії кохання в Україні

Княгиня Ілона Зріні та повстанець Імре Текелі

Цю історію кохання знає чи не кожен закарпатець. Любов княгині Ілони Зріні та повстанця Імре Текелі назавжди вписана в історію Чинадівського замку «Сент-Міклош». Саме він став своєрідною фортецею, за стінами якої закохані ховали свою любов.

У далекому 17 столітті до Мукачівського замку «Паланок» на переговори до княгині-губернаторки прийшов повстанець Імре Текелі. Та замість політичних перемовин Ілона та Імре провели ніч разом. Так зародилося заборонене кохання. Адже молодий угорський повстанець виступав проти австрійського панування над угорцями. Союз із княгинею автоматично розставив усі крапки над «і». У результаті – австрійці взяли Ужгородський замок і влаштували облогу Мукачівського. Три роки Ілона Зріні тримала оборону. Над австрійськими військовими вже сміялися в Європі. Адже здолати вони не могли жінку. Проте врешті княгині довелося здати замок.

У подальші роки Імре та Ілона були в

заручниках. Потім – у засланні. Пара намагалася завжди бути разом. Останні роки вони провели у Туреччині. Померли чоловік та жінка з різницею всього в два місяці. Так закінчилася історія кохання, яка спричинила війну!

Цікавий факт: нині замок «Сент-Міклош» став просто Меккою для закоханих. Вони приїждять сюди, щоби перейнятися атмосферою замку, в якому найкращі дні свого життя провели Ілона та Імре. Особливо популярна спальня княгині.

Оноре де Бальзак і Евеліна Ганська

Романтична історія кохання відомого французького письменника Оноре де Бальзака та Евеліни Ганської розпочалася з листування. Перший лист жінка надіслала французькому письменнику 28 лютого 1832 року.

Одружена Ганська тримала у таємниці цей «поштовий роман». Він тривав 10 років.

Та навіть тоді, коли чоловік Евеліни помер, закохані не могли довгий час повінчатися. Дозвіл на це мав дати сам цар Микола I. Крім того, для втілення у життя мрії про одруження з Бальзаком Евеліні потрібно було віддати більшу частину своїх статків. Такою була царська умова.

Пара побралася у Бердичеві, у костелі Святої Варвари. До слова, у склепі храму похована дочка Бальзаків, яка народилася мертвою.

Подружжя жило у палаці Ганських, нині – це музей, присвячений Бальзаку. Розташована будівля у селі Верхівні. На жаль, не судилося подружній парі прожити довго. Оноре де Бальзак помер за 5 місяців після весілля у Парижі. Опісля Евеліна Ганська завдяки іншим літераторам закінчила деякі твори чоловіка й опублікувала їх.

Далі буде

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 61300346000026000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.